

14 4 MARS 1951

1881

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

No. 10.	Utgitt 5. mars	1951
Innhold.		
		Side
Skr. om vedtekt til § 104, 3 i bygningsloven for Ski		151
» om regulering av en del av Øvsttun i Fana m. v.		151
» om do. av en del av Tveitarås i Fana m. v.		152
» om vedtekter til §§ 28, 48, 58 og 62 for Konnerud bygn.distr.		
i Skoger		152
» om tillegg til § 38 i reglement for Norges Bank		154
» om kjørehastigheten på Nesøya i Asker		154
Lov om magistergrad ved Universitetet i Bergen		154
» om endr. i lov om lærlinger i håndverk, industri, handel og kontorarbeid		154
» om avgrensning av inntektsfradrag ved ligningen for 1951—52		
for premier og tilskott til sikring av pensjon for arbeidstakere.		157
» om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for 1951—52		158
» om kraftfør-forsyningen		158
» om endr. i lov om landets kornforsyning		160
Res. om fredning av sel og klappmyss på Newfoundlandsfeltet		161
» om do. i Vesterisen		162

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

17. febr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Ski herredstyre i møte 13. desember 1950 om vedtekt til bygningslovens § 104, pkt. 3, for Ski herred, Akershus fylke.

Vedtekten lyder slik:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m — i eneboliger og små hus 2,35 m.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

20. febr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Fana herredstyre i møte 7. desember 1950 om regulering av en del av gnr. 44, bnr. 13, Øvsttun i Fana herred, Hordaland fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet

20. febr. herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder slik:

Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus i inn- til to fulle etasjer. Garasjer og uthus oppføres i en etasje. For øvrig kommer bestemmelsene i bygningsloven og bygningsvedtektene for Fana til anvendelse.

20. febr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Fana herredstyre i møte 7. desember 1950 om regulering av en del av gnr. 9, bnr. 1, Tveitarås i Fana herred, Hordaland fylke, med unntak av reguleringsveiens tilknytning til riksveien.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder slik:

Bebyggelsen skal være åpen, villamessig med våningshus i inn- til 2 fulle etasjer. Garasjer og uthus oppføres i 1 etasje. For øvrig kommer bestemmelsene i bygningsloven og bygningsvedtektene for Fana til anvendelse.

20. febr. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Skoger formannskap 5. januar 1951 om vedtekter til bygningslovens §§ 28, 48, 58 og 62 for Konnerud bygningsdistrikt i Skoger herred, Vestfold fylke.

Formannskapets vedtak er fattet i medhold av landkommune-lovens § 24.

Vedtektene lyder så:

Vedtekt til bygningslovens § 28 pkt. 2.
Mindre vesentlige forandringer i byplanen (reguleringsplanen) kan foretas av bygningsrådet etter at vedkommende grunneiere har hatt anledning til å uttale seg. Gatebredde og avstand mellom bygge- linjer må herved ikke innskrenkes og gatens stigningsforhold ikke vesentlig forverres. Ingen utgifter må ved sådan forandring påføres kommunen uten kommunestyrets samtykke. Er noen grunneier mis- fornøyd med rådets beslutning, kan denne innankes for vedkom- mende regjeringsdepartement. Forinnen dette treffer en avgjørelse, skal formannskapets avgjørelse innhentes.

20. febr.

Vedtekt til bygningslovens § 48.

1. Bebyggelse av en tomt i regulert strøk må ikke finne sted med mindre det til tomten fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med kloakk etter bygningsrådets bestemmelse. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter kommunens forskrifter. Etter at bygningsrådets uttalelse er innhentet kan formannskapet på søknad tillate at opparbeidelsen inntil videre utstår. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

2. Når kommunen opparbeider gate i regulert strøk skal eierne av tomten som støter til gaten refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelsen og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halyparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 20 meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter.

De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også når eldre veg inngår i regulert gate.

3. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

4. Kommunen skal selv sørge for nødvendig tinglysing angående den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelse.

5. Når særlige grunner foreligger kan herredstyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

Vedtekt til bygningslovens § 62.

Ikke noe grunnstykke utenfor regulert strøk kan bebygges med mindre det er beliggende ved veg bestemt for offentlig ferdsel eller er tilknyttet en slik ved atkomst som godkjennes av bygningsrådet. Hvis vegen ikke tilhører den som bygger, skal den være varig sikret for ham ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Vedtekt til bygningslovens § 58.

1. Utstyking av enkelte tomter eller eiendom ved salg, bygsel eller festebrev må ikke finne sted uten bygningsrådets godkjenning.

2. Utstyking må kun foretas etter en delings- og bebyggelsesplan godkjent av bygningsrådet. Bygningsrådet kan herunder forlange seg forelagt til godkjenning tomte delings- og bebyggelsesplan for vedkommende kvartal eller for et nærmere bestemt område.

20. febr. 3. Også før annen deling av en eiendom finner sted, kan bygningsrådet forlange deling- og/eller bebyggelsesplan innsendt til godkjenning.

4. Enhver som utparsellerer en eiendom eller del av denne, plikter for egen regning å bekoste alle veger som er nødvendige for utparselleringen etter bygningsrådets nærmere bestemmelser.

20. febr. **Skrivelse fra Norges Bank om at det er fastsatt følgende tillegg til § 38 i reglement for Norges Bank av 4. august 1922, jfr. lov av 23. april 1892 § 27 a:**

I klasse med de verdipapirer som kan belånes med inntil 85 % av kursverdien stilles obligasjoner utstedt av Norges Kreditforening for Land- og Skogbruk og De norske Bykredittforeninger.

21. febr. **Skrivelse fra Samferdselsdepartementet.**

Med hjemmel i § 20 i lov av 20. februar 1926 om motorvogner har Samferdselsdepartementet fastsatt at på Nesøya i Asker herred, Akershus fylke, skal kjørehastigheten ikke overstige 35 km i timen på offentlige veger og på de private veger som er åpne for alminnelig ferdsel.

23. febr. **Lov om magistergrad ved Universitetet i Bergen.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 9. februar 1951 som lyder so:

§ 1. Lov av 23. september 1921 om magistergrad ved Universitetet gjeld også for magistergrad ved Universitetet i Bergen.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 23. februar 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

23. febr. **Lov om endringer i lov av 14. juli 1950 om lær-**
 Nr. 2. **linger i håndverk, industri, handel og kontor-**
arbeid.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 9. februar 1951 sålydende:

23. febr.

Nr. 2.

I lov av 14. juli 1950 om lærlinger i håndverk, industri, handel og kontorarbeid skal følgende bestemmelser lyde:

Kap. III.

Bedriftens og lærlingens plikter. Læretid.

§ 10, tredje ledd.

Fradrag for gjennomgått yrkesskole før læretiden og for fagopplæring under militærtjeneste fastsettes av departementet. Fradraget regnes fra læretidens begynnelse. Departementet kan gradere læretiden etter lærlingenes alder samt for nærmere beslektede fag bestemme en kortere læretid enn den vanlige når det er bestått prøve i et av dem. Gis samtidig opplæring i beslektede fag i samme bedrift, kan departementet fastsette en kortere læretid enn læretiden for de enkelte fag tilsammen betinger.

§ 14, annet ledd.

Lærlingnemndas avgjørelser etter denne paragraf, jfr. § 13, kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet.

Kap. V.

Fagprøve, fagbrev og lærebreve.

§ 20, første ledd.

Fagprøve (svenneprøve) kan også avlegges av den som uten å ha gjennomgått læretid som lærling har minst 25 pst. lengre praksis i faget eller vedkommende del av faget enn læretiden. Der gis samme fradrag i kravet til praksis for faglig opplæring ved skole eller under militærtjeneste, som den som tilstår lærlingene. Den som ønsker å avlegge prøve etter denne bestemmelse, må senest ha arbeidet minst 3 måneder i den eller de kommuner som vedkommende prøvenemnd er opprettet for. Tremånedersbestemmelsen gjelder ikke en prøveavleggende som henvises til annen kommune fordi det på stedet ikke er nok fagfolk til å danne en prøvenemnd, eller fordi prøven skal avlegges på yrkesskole.

§ 22. I fag eller deler av fag for hvilke det ikke i medhold av § 21 er bestemt at fagprøve (svenneprøve) skal avlegges, gir bedriften etter endt læretid lærlingen et lærebreve som skal angi hvor lenge lærlingen har vært i lære, hva slags arbeid lærlingen har utført og at han anses for utlært i faget. Hvis lærlingen ikke anses for utlært etter endt læretid gir bedriften lærlingen bevitnelse for gjennomgått læretid. Departementet gir nærmere bestemmelser om lærebreve og bevitnelsens innhold og form.

23. febr. Bedriftens avgjørelse etter denne paragraf, annet punktum, kan
Nr. 2. ankes til lærlingnemnda.

§ 24. Tilsynet med yrkesopplæringa etter denne lov i en kommune føres av en lærlingnemnd bestående av minst 4 medlemmer med varamenn valt for 4 år av formannskapet (i herreder av herredstyret) som også velger formann og varaformann for 1 år blant medlemmene av nemnda. Minst halvdelen av medlemmene skal være utdannet i fag som går inn under loven og velges etter innstilling av fagenes stedlige organisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner, 1 velges etter innstilling av yrkesskolene i kommunen og 1 etter innstilling av arbeidsnemnda. Etter samme regler velges varamenn. Med Lærlingrådets samtykke kan opprettes flere nemnder i en kommune.

20. febr. Flere kommuner kan opprette lærlingnemnd som er felles for kommunene. Kommunenes formannskaper velger i fellesskap medlemmer, formann, varaformann og varamenn etter innstilling fra fagenes distriktsorganisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. For øvrig får reglene i første ledd tilsvarende anvendelse.

21. febr. Ved behandling av saker av viktighet for enkelte fag eller faggrupper tiltres lærlingnemnda av det stedlige yrkesutvalg for vedkommende fag eller faggruppe i den utstrekning dette fagområde ikke allerede er representert i nemnda. Hvis det ikke er opprettet yrkesutvalg for vedkommende fag, kan lærlingnemnda tilkalle sakkyndige i de spørsmål som skal behandles eller forelegge saken for vedkommende riksyrikesutvalg. De etter dette ledd tilkalte deltakere i nemnda har bare rådgivende stemme.

23. febr. Lærlingnemnda utfører de gjøremål som særskilt er tillagt nemnda i denne lov, påser at lærlingloven og bestemmelser gitt i medhold av den blir gjennomført, fører tilsyn med prøvenemndenes virksomhet og gir Lærlingrådet årsrapport om sin virksomhet.

Kap. VII.

Bestemmelser om erstatning og straff.

§ 31, annet og tredje ledd (nye).

23. febr. Hvis en bedrift i strid med §§ 4, 5 eller 7 har antatt i arbeid
Nr. 2. en person mellom 15 og 20 år (21 år, jfr. § 3, første ledd, annet punktum) og arbeidsforholdet har bestått noen tid, kan bedriften tilpliktes å betale vedkommende erstatning for den påførte skade.

Når retten skal fastsette erstatning etter denne paragraf, skal den ikke bare legge vekt på størrelsen av skaden, men også på den utviste skyld, og på om den skadelidende selv har vist mislig for-

hold. Når særlige forhold gjør det rimelig, kan erstatningen falle helt bort. Nr. 2.

II.

Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 23. februar 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om avgrensning av inntektsfradrag ved ligningen for 1951—52 for premier og tilskott til sikring av pensjon for arbeidstakere. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 9. februar 1951 sålydende:

§ 1. Ved ansettelse av årsinntekt for 1950 eller avvikende regnskapsår kan det ikke kreves fradrag for forsikringspremie til sikring av pensjon for arbeidere og funksjonærer i den skattepliktiges næring og deres familie med mer enn et beløp som svarer til det dobbelte av den skattepliktiges andel av årets premie etter den oppsatte plan (overenskomst) for forsikringen under forutsetning av årlig premiebetalning til oppnådd pensjonsalder eller tidligere død. Er forsikringen tegnet 15. desember 1949 eller senere, kan fradraget ikke overstige kr. 2 000 for noen arbeider eller funksjonær.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder tilsvarende for tilskott til forsikringsteknisk oppbygd pensjonskasse som sikrer arbeidere og funksjonærer i den skattepliktiges næring, jfr. landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, første ledd, bokstav k i begge, tilsagte pensjonsytelser etter stadfestede vedtekter.

§ 3. Ved ansettelse av årsinntekt for 1950 eller avvikende regnskapsår kan det ikke kreves fradrag for avsetning til fond som nevnt i landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, første ledd, bokstav k i begge, med mer enn et beløp som svarer til kr. 1 000 for hver person som etter vedtektene for fondet kan få pensjon fra dette for seg eller sine etterlatte og som er i den skattepliktiges tjeneste 31. desember 1950. Når det for disse personer også er betalt premie eller tilskott som nevnt i § 1 eller § 2, skal grensebeløpet for fradrag etter første punktum nedsettes med summen av de nevnte premier eller tilskott.

23. febr. § 4. Riksskattestyret kan gi regler om oppgaveplikt for skatte-
Nr. 3. pliktige som krever fradrag i årsinntekten 1950 eller avvikende regn-
skapsår for beløp som nevnt i §§ 1 til 3 og kan fastsette skjema
for oppgavene.

§ 5. Denne lov gjelder ikke for premier og pensjonsavgifter
som er pålagt i lov.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 23. februar 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

23. febr. **Lov om at avgift til Arbeiderfondet ikke ut-**
Nr. 4. **lignes for budsjettåret 1951—52.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 9. februar 1951
sålydende:

Avgift til Arbeiderfondet utlignes ikke for budsjettåret 1951
—52.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 23. februar 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

23. febr. **Lov om kraftfor-forsyningen**
Nr. 5. **VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:**

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 16. februar 1951
sålydende:

§ 1. Staten har enerett (monopol) til innførsel av kraftfor
og til kjøp fra innenlandsk tilvirker av den mengde kraftfor som
skal nyttes i landet.

Statens enerett omfatter også kraftfor av norskavlet korn som
selges fra mølle.

Kraftfor som eneretten omfatter, må ikke av tilvirker selges

eller på annen måte avhendes til innenlandsk forbruk til andre enn kraftformonopolet. 23. febr. Nr. 5.

I tvilstilfelle avgjør departementet om et vareslag eller en vare er kraftfor etter denne paragraf.

Departementet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra bestemmelsene i første, annet og tredje ledd.

§ 2. Kraftfor må ikke utføres uten tillatelse av departementet.

§ 3. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 skal ikke være til hinder for at kraftfor føres gjennom riket som transittgods.

For grensehandel kan departementet fastsette lempninger i bestemmelsene om inn- og utførsel. Det samme gjelder for utførsel av kraftfor til bruk ombord i skip som avgår fra norsk havn.

§ 4. I rimelig tid og senest innen utgangen av november måned skal innenlandsk tilvirker av kraftfor gis underretning om den mengde av tilvirkerens produksjon som monopolet i nest påfølgende kalenderår vil overta til bruk innenlands. Denne bestemmelse kan fravikes ved avtale.

§ 5. Monopolets utsalgspriser skal dekke utgiftene ved monopolets omsetning av kraftfor — herunder utgifter til gjennomføring av fraktutjevning ved forsendelse av kraftfor — og gi en rimelig fortjeneste som bare kan nyttes til opplegning av fond eller på annen måte til sikring av virksomheten.

§ 6. Stortinget bestemmer størrelsen av de beredskapslagrer som skal holdes utover rimelige omsetningslagrer og i hvilken utstrekning utgiftene ved beredskapslagring herunder bygging av lagerhus, skal bæres av staten eller dekkes gjennom prisene på kraftfor.

§ 7. Kraftformonopolet hører under Statens Kornforretning, jfr. kapitel II i lov av 22. juni 1928 om landets kornforsyning.

For kraftformonopolet avgis særskilt regnskap og sendes særskilt årsmelding til Stortinget.

§ 8. Med de begrensninger som følger av inngåtte internasjonale forpliktelser, kan departementet — innenfor rammen av de prinsipielle retningslinjer som Stortinget måtte ha fastsatt — treffe bestemmelser om omsetning og bruk av kraftfor med sikte på å avpasse husdyrproduksjonen etter behovet eller å regulere kraftforforbruket etter andre samfunnsmessige hensyn. I det øyemed kan departementet m. a. treffe bestemmelse om avgifter på kraftfor.

De midler slike avgifter innbringer, tilfaller et særskilt fond og skal etter Stortingets bestemmelse nyttes til fremme av produksjon og omsetning av jordbruksvarer.

I forbindelse med monopolets årsmelding skal det gis Stortinget en redegjørelse for de tiltak som måtte være iverksatt i medhold av denne bestemmelse.

23. febr. § 9. Departementet kan gi bestemmelser til utfylling og gjen-
Nr. 5. nomføring av denne lov, herunder om opplysnings- og oppgaveplikt
og om kontroll.

§ 10. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelser gitt i medhold av loven, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Varer som har vært gjenstand for innførsel eller omsetning eller som er forsøkt innført eller omsatt i strid med bestemmelsene i denne lov eller bestemmelser gitt med hjemmel i den, kan inndras ved dom uansett hvem som er eier eller besitter, og uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Det samme gjelder varer som har vært forsøkt utført.

Dersom selve varen ikke kan inndras, kan istedet dens verdi helt eller delvis inndras ved dom hos den skyldige eller den han har handlet for og uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen.

§ 12. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 23. februar 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen Leif Østern

23. febr. Lov om endring i lov av 22. juni 1928 om
Nr. 6. landets kornforsyning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 16. februar 1951 sålydende:

I

I lov av 22. juni 1928 om landets kornforsyning skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 9. Statens Kornforretning ledes av en administrerende direktør og et råd.

Direktøren ansettes av Kongen med 6 måneders gjensidig oppsigelse. Hans lønn fastsettes av Stortinget. Blir han oppsagt, kan det bestemmes at han straks skal fratre.

Rådet består av 11 medlemmer med personlige varamenn. 6 medlemmer med personlige varamenn velges av Stortinget for 4 år om gangen, mens 5 av dets medlemmer med personlige varamenn oppnevnes av Kongen for samme tidsrom.

Rådet velger selv formann og nestformann. Medlemmene får 23. febr.
 skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt. Deres Nr. 6.
 lønn fastsettes av Stortinget.

§ 11, 5. og 6. ledd.

Rådet trer sammen minst en gang hvert fjerdingår. Det innkalles for øvrig når formannen eller direktøren eller vedkommende departement finner det ønskelig eller 2 medlemmer forlanger det. For at det skal være beslutningsdyktig må minst 6 medlemmer være til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Til å føre det nærmere tilsyn med forretningens ledelse oppnevner rådet innen sin midte et arbeidsutvalg på 3 medlemmer, hvorav det ene skal være formannen. Dette utvalg holder i alminnelighet møte med direktøren en gang om uken og for øvrig når direktøren eller vedkommende departement eller et av medlemmene ønsker det.

II. Disse endringer trer i kraft 1. juli 1951. Første gangs valg og oppnevning av råd etter § 9 gjelder for tiden inntil 1. juli 1954.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 23. februar 1951.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

1. I henhold til § 1 i lov av 6. mars 1935 om fredning av sel skal det i året 1951 være forbudt å fange, jage, anskytte eller drepe sel og klappmyss eller medvirke dertil i tiden før 10. mars på Newfoundlandsfeltet, så langt nord som til 53° n. br.

2. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes reder som har gitt ordre til overtredelsen. Likeså skipsfører eller fangstleder — når overtredelsen er begått av noen av mannskapet eller av deltakere i ekspedisjonen — såfremt han ikke godtgjør at han har gjort det han kan for å hindre overtredelsen.

Den ulovlige fangst eller dens verdi blir å inndra til fordel for Statskassen. Dessuten kan fartøy og fangstutstyr eller verdien av dette inndras helt eller delvis når rederen eller skipsføreren eller fangstlederen er straffskyldig etter denne bestemmelse.

23. febr.

Kongelig resolusjon.

1. I henhold til § 1 i lov av 6. mars 1935 om fredning av sel bestemmes at det i året 1951 skal være forbudt å fange, jage, anskytte eller drepe sel og klappmyss eller medvirke dertil, før 24. mars klokken 7 innenfor det område som ligger mellom 67 grader og 77 grader nordlig bredde og mellom 5 grader østlig lengde og 17 grader vestlig lengde Greenwich meridian.

2. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes reder som har gitt ordre til overtredelsen, likeså skipsfører eller fangstleder — når overtredelsen er begått av noen av mannskapet eller av deltakere i ekspedisjonen, såframt han ikke godtgjør at han har gjort det han kan for å hindre overtredelsen.

Den ulovlige fangst eller dens verdi blir å inndra til fordel for Statskassen. Dessuten kan fartøy og fangstutstyr eller verdien av dette inndras helt eller delvis når redere eller skipsførere eller fangstledere er straffskyldig etter denne bestemmelse.

Utgiver: Statsrådssekretariatet.